

## ATC SCM11

autor: [Daniel Březina \(Hi-Fi Voice\)](#) | 09.09.2015 | 

+ 2

+ 0



Firmu ATC založil Billy Woodman již v roce 1974 a jeho cílem bylo vyrábět špičkové měniče pro nasazení v nahrávacích studiích a jiných profesionálních aplikacích. Že se firmě dařilo dosvědčuje třeba i skutečnost, že těmito reproduktory vybavily svá studia i skupiny jako Pink Floyd nebo Supertramp. Ostatně, v mnoha nejznámějších studiích najdete tyto měniče či přímo celé reprosoustavy dodnes. V další fázi ATC začíná vyrábět kompletní reprosoustavy, v drtivé většině aktivní, vybavené třeba i aktivními výhybkami s fázovou korekcí a od poloviny 90. let se přidává i výroba klasicky koncipované elektroniky pro domácí použití.

Když se dnes podíváte do katalogu ATC, najdete v něm nějakých 20 modelů, nepočítaje v to jejich aktivní verze, centrální reprosoustavy, subwoofery a elektroniku. To vše v provedení pro domácí užití, profi řada je ještě bohatší. Už proto, že ATC vyrábí modely v podstatě na zakázku pro konkrétní aplikaci.

Měli jsme možnost poslouchat nějakou dobu druhý nejzákladnější produkt od ATC, pasivní regálové reprosoustavy SCM 11 druhé generace. Jedenáctka v názvu odkazuje na vnitřní objem ozvučnice. Reprosoustavy jsou mnohem hezčí než jejich předchůdci, u nichž hrál prim spíše "studiový" vkus. Přesto nejde o žádný designový klenot, spíše o robustní užité kousky. Na rovnou čelní stěnu navazují směrem vzad se obloukem zužující stěny, obě základny i zadní stěna jsou opět rovné, tedy žádné zdivočelé tvary. Kvalita provedení je ale velmi dobrá, pravá dýha pak také působí pěkně, byť účelně. Stejně tak magneticky přichycená mřížka přes celou čelní stěnu s otvory tvaru včelích pláství je značně technicistní spíš než elegantní. Na druhou stranu ATC svým výrobkům věří, poskytuje na ně dosti neobvyklou šestiletou záruku.



O kvalitě výroby napoví něco i váha 11 kg při rozměrech 38,1 x 23,2 x 23,6 cm (v x š x h). Vpředu zaujme masivní středobasový reproduktor s membránou o průměru 15 cm na pořádných závěsech, kousek nad ním je pak výrazně méně nápadná kopulka tweeteru o průměru 2,5 cm. Na zadní straně je jen čtveřice menších reproterminálů, usazených v úhlu 45° směrem vzhůru v malé plastové vaničce.

Tím zásadním jsou pochopitelně měniče samotné. Výšky má na starosti výrazně vypouklá hedvábná kopulka s průměrem 2,5 cm v mělkém hliníkovém zvukovodu, o jejíž rozhýbávání se stará poměrně silný "motor" s neodymiiovými magnety. Tu pravou DNA firmy ale ukrývá až středobas, jehož 15 cm membrána je vyrobena technologií CLD (Constrained Layer Damping). Pevná lakovaná papírová směr s opravdu výraznou středovou kopulkou je vlastně složena ze tří vrstev - vrchní a spodní jsou tenké, uprostřed je pak tlumící vrstva. To jednak snižuje celkové harmonické zkreslení, jednak měnič díky tomu prý zvládne v ose hrát o jednu oktávu širší rozsah a jednak se zlepšuje také odezva mimo osu. Masivní závěs naznačuje schopnost výrazné výchylky.



Měníče firma nejen vyvíjí, ale také vyrábí ve své anglické továrně. Stejně tak cívky navíjí ručně v továrně z plochého drátu. Ostatně na výběru součástek pro výhybky a jejich párování v úzké toleranci si firma dosti zakládá a je tu znát množství zkušeností z profesionální sféry. Ostatně každý pár reprosoustav je sladěn a měřená frekvenční odezva má toleranci pouhých +/- 0,5 dB. Uzavřené reprosoustavy mají na svůj objem slušnou frekvenční odezvu 56 - 22 000 Hz v toleranci -6 dB. Přechodová frekvence je na hranici 2 200 Hz. Reprosoustavy jsou koncipovány jako 8 Ohmové s průměrnou citlivostí 85 dB / W / m. Důležitá je také firemní doporučení na výkon zesilovače mezi 75 a 300 Watty na kanál - souhlasíme, výkon a schopnost dodat dostatek proudu je zásadní, ATC patří mezi nejhladovější reprosoustavy široko daleko a bez dostatečně dimenzované elektroniky je jejich zvuk těžký a jaksi nemotorný.

Kromě redakčních sestav [Naim Nait XS](#) / [Naim CD5si](#) a [Cambridge CXA80](#) / [CXC](#) (které nárokům SCM 11 spíše nestačily) jsme poslouchali tyto reprosoustavy také na setu Yamaha A-S1100 / CD-S1000, Rogue Audio RP-5 / M-180 a chvíli též na Audionet PRE G2 / MAX; právě ta poslední z reprosoustav dostala neuvěřitelné výkony. Všem sestavám sekundoval [ASUS Xonar Essence One MUSES](#) MK II. Porovnávalo se s redakčními [Harbeth Monitor 30](#) a [Xavian Perla](#). Propojeno bylo kabely TelluriumQ řad Black a [Silver](#) s napájecími kabely KrautWire Omega III, ale také kompletně kabely ZenSati Authentica (napájení, signál, repro).



Už od prvních poslechů bylo zřejmé, že SCM 11 se plně nerozehrají jen tak s něčím a že zejména jejich středobasový měnič je hladovější než Otesánek. Proto se i kontrabas ve "Waltz for Ruth" Charlieho Haden a Pata Methenyho ("Beyond the Missouri Sky" | 1997 | Verve | 537 130-2) plně probudil až s tou lepší částí připojované elektroniky. Ani pak se sice do těchto regálků nevešel tak úplně, působil ve svých nejspodnějších polohách trochu tenčí, zato ale reprodukován s vynikající přesností, konkrétností a konturami, které by mohly závidět leckaké výrazně dražší reprosoustavy. ATC umí výborně zvládnout různorodost basových tónů a hraje s excelentní přesností, byť menší vahou; nejsou to tvůrci fyzického tlaku pro větší prostory, v malých místnostech a relativně bližším usazení ovšem zvládnou i velký nástroj docela přesvědčivě a nechají ho hezky brouknout.

Hlas a nástroje ve středním pásmu v "Endlessly" z "Dark Hope" Renée Fleming (2010 | Mercury | ale zároveň s anglickou nenuceností a přirozeností, takže ani výrazně nahané sykavky nebyly vulgární a otravné. Vůbec celé dění bylo zvládnuto s jistotou, přednes byl otevřený a chce se říci velmi neutrální - reprosoustavy sice trochu působí, že si drží odstup, že prostě nesází na hudebnost, ale tak trochu na věcnou přímou, avšak při poslechu to nevádí, není to chladný, neosobní charakter, jen talent ostříleného profesionála.





Ani tweeter svou přesností a rozlišením nezaostává, činely v "Limelight" od Spyro Gyra ("The Very Best of..." | 2002 | Verve | 543 595-2) byly znělé, ale naprosto zbavené jakékoliv nacinkanosti, až by se dalo říci civilní. Rozlišení pak rozhodně vystupuje nad rámec třídy, i tenoučké tóny a krátká cinknutí jsou pod velice dobrou kontrolou, byť reprosoustavy do nejvyššího pásma nepumpují zrovna mnoho energie a chvílemi tak činely trochu ustupují třeba baskytaře, i když nikdy ne až tak, že by byly nečitelné. Jen jsou trochu více vzadu. Z hladkosti a pevné zřetelnosti je cítit velký nadhled, který by se dal charakterizovat jako "takhle to tam prostě je".

ATC SCM 11 patří - jsou-li správně nakrmeny - k dynamicky velmi schopným reprosoustavám v kontextu své třídy. Naopak je-li elektronika poddimenzována, mohou působit výrazně mrtvěji, než konkurence. Jediný skutečný limit dynamiky se skrývá pásmu nejhlubších kmitočtů, což bylo poznat třeba v Gibbově "The Titanic Requiem" (2012 | Rhino | 2564661065) ve velkých orchestrálních pasážích. Už to, že limity ale nejsou nijak dramatické napovídá něco o schopnostech přinejlepším středně velkých reprosoustav. Dynamická rezerva ve většině pásma je opět citelně nad standardy třídy a zvuk je živý, sebejistý a výborně kontrolovaný. Celý přednes díky tomu působí lehce, samozřejmě a bez stresu i při vyšších hlasitostech a to i když hraje již zmíněný orchestr.



Ve vyšších sférách jsou pochopitelně reprosoustavy, které dokážou nahrávky rozebrat ještě přirozeněji a do větší hloubky, dokážou vám vynést na světlo i sebemenší detaily, ale už SCM 11 vám dají ochutnat, jak že to v opravdovém high endu chodí a jak dobře byla vaše nahrávka zpracována. V Cohenově "By the Rivers Dark" ("Cabasse La Collection" | 2011 | SONY | 88691918262) bylo informací pozhnaně, ale hlavně bylo veškeré dění zcela prosté jakéhokoliv zdůrazňování, detaily byly zaintegrované do většího celku a kontextu a i když zásobárna informací je nebývale bohatá, nic nikdy neschází ani netrčí, každý tón a každý zvuk je zasazen na to pravé místo v ten pravý čas bez zaváhání a s velkou jistotou. Přesně tak, jak se sluší a patří na reprosoustavy z jedné z nejlepších rodin se zvukařskou tradicí.



Pro ideální podání prostorových informací je nutné si s umístěním reprosoustav trochu pohrát, ne je jen plácnout na stojany někam do místnosti. Nám se v obou prostorách osvědčilo udržet více či méně

rovnostranný trojúhelník, v němž osy měničů kopírovaly strany trojúhelníku a mířily tak k uším. Ani tam vám nepředloží SCM 11 obrázek jako malovaný, tak jak to umí někteří konkurenti (zejména pak z vyšších cenových relací), ale scéna už získá i zřetelnou hloubku. V pravolevém směru bylo rozložení nástrojů ve Stingově "Englishman in New York" excelentně přesné, stejně jako oddělení instrumentů s citelným prostorem mezi nimi. Lokalizace je tak jednoduchá a konkrétní a nástroje plastické, byť jsme už slyšeli lepší rozvrstvení právě v předozadním směru.

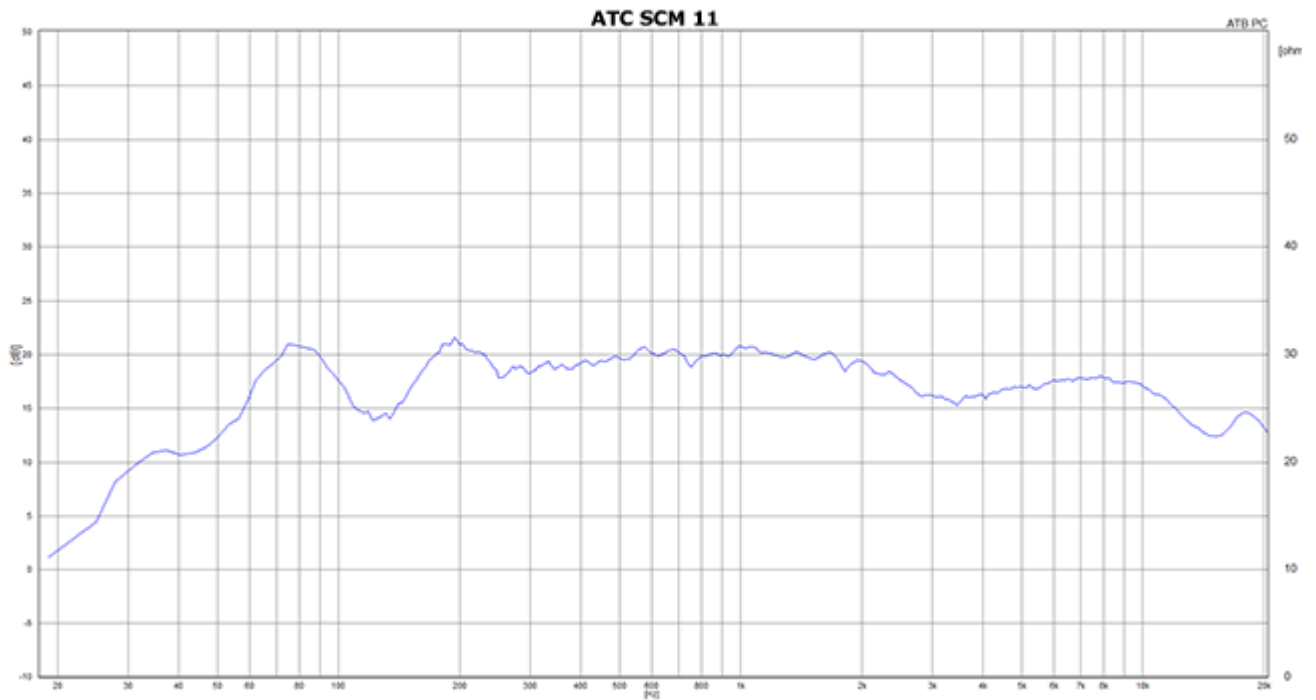


Sebezpytující "Not Too Late" Lindsey Buckingham ("Live at the Bass Performance Hall" | 2008 | Reprise | 9362499031) jen podtrhla celkový dojem z reprosoustav. Věcné, čisté a konkrétní podání připomínalo i přes šum publika spíše studiovou nahrávku, není to ta podmanivá, emocionální masáž, kterou umí předat muzikální systémy. Je to ale perfektně přesné, srozumitelné a vyvážené, je tu cítit sebejistota a pevnost a energie v každém tónu a živá reprodukce je precizně zorganizovaná.

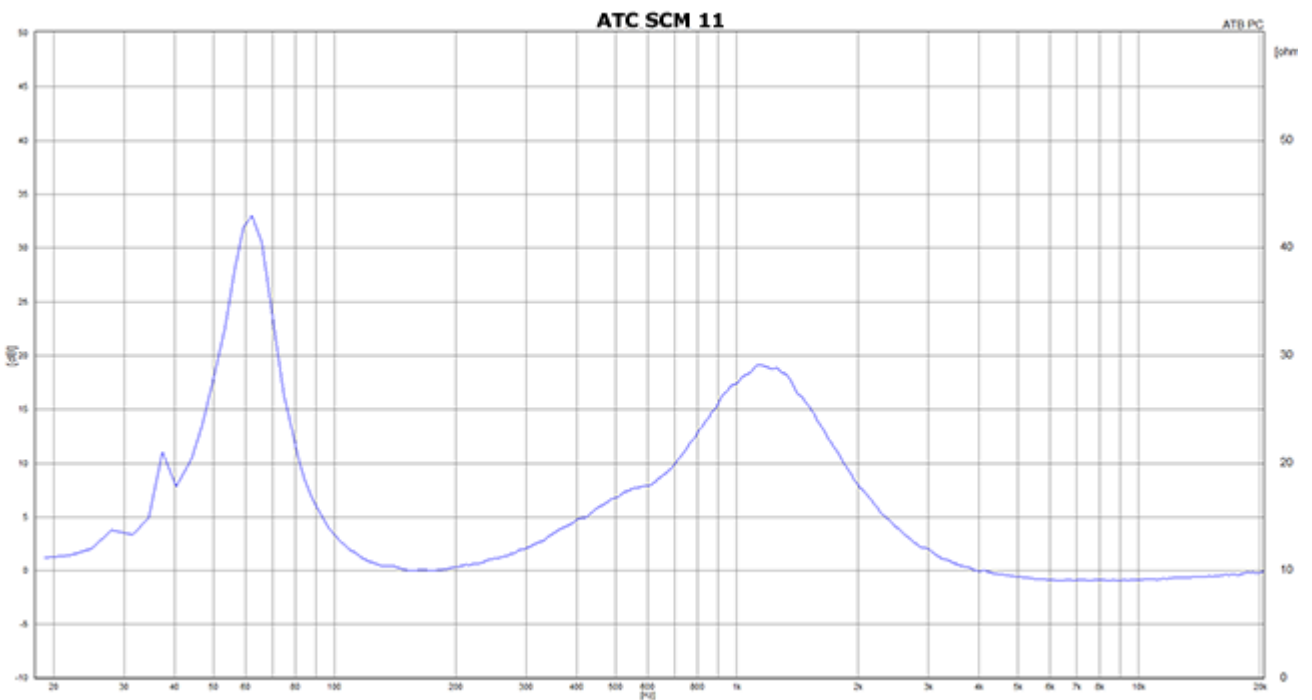
ATC SCM 11 nejsou "hezké" a to v žádném významu toho slova. Jsou to nicméně jedny z nejvěrnějších, nejpresnějších a nejčistěji hrajících reprosoustav, které si za tuto cenu můžete koupit. A to rozhodně není málo. Nedočkáte se od nich pozlátka a efektů, budou naopak chtít péči v umístění v prostoru a budou, tak jako každý správný profesionál, chtít co nejlepší podmínky pro svůj výkon, v tomto případě tedy co nejlepší, ideálně až naddimenzovanou, snesou totiž i partnery z výrazně vyšších sfér, aniž by jim dělaly ostudu. Pokud tak hledáte cestu, jak jít až téměř na dřevě nahrávky, jak si užít maximální věrnosti a přitom se nemuset obávat toho trochu odrazujícího chladu a neosobnosti přednesu (byť SCM 11 určitou dávku "profi" odstupu a věcnosti drží), pak jsou ATC SCM 11 perfektními nástroji pro vás a v malých a středních místnostech předvedou velké výkony.

## MĚŘENÍ

Měření frekvenční charakteristiky probíhalo ze vzdálenosti 1 m ve výšce mezi tweeterem a středotónovým měničem, v uzavřeném semireverberantním prostoru o výměře podlahové plochy 50 metrů čtverečních. Prostor je standardně ztlumen, ovšem bez rozsáhlých akustických úprav, a proto jsou naměřené hodnoty interpretovatelné jako 100% věrohodné v pásmu 200 Hz a výše, v pásmu 10 – 200 Hz ovlivněné akustickými parametry prostoru – konkrétně mírným zdvihem na basech. Měřeno bylo pomocí software ATB PC Pro vždy v pěti cyklech v různou denní dobu (kvůli rušení z exteriéru), vybrána byla vždy střední křivka. Všechna měření probíhala na NAD C370 a Pioneer BDP-LX71 s vždy stejně nastavenou úrovní hlasitosti. Měřeno pomocí PCM stopy o vzorkovací frekvenci 48 kHz s 1/3 oktávovým vyhlazováním.



Od hranice nějakých 60 Hz se i přes propad na hranici 150 Hz a mírný pokles v oblasti, kde panuje tweeter, vejde frekvenční pásmo téměř celé do tolerance  $\pm 3$  dB, zásadní střední frekvence jsou potom příkladně rovné. ATC udává nástup na 56 Hz a to dokonce v toleranci  $\pm 6$  dB a jeví se to jako naprosto seriózně určená hodnota, adekvátní kompaktním rozměrům ozvučnice.



Výrobce deklaruje SCM 11 jako 8 Ohmové reprosoustavy, naměřená křivka se pohybuje kolem 8 - 10 Ohm s poměrně výrazným, ale pozvolným "hrbem" úrovní 1 200 Hz. SCM 11 nejsou v ničem zásadně problematické či vysloveně náročné, ač nepatří ani k těm nejjednodušším na trhu.



**VHODNÁ MÍSTNOST**

MALÁ [ $< 20\text{m}^2$ ] [ ✓ ] | STŘEDNÍ [ $> 20\text{m}^2 / < 40\text{m}^2$ ] [ ✓ ] | VELKÁ ( $> 40\text{m}^2$ ) [ × ]

**Kč 59 990,-**

-----

**KLADY**

- + přesný, pevný, autoritativní zvuk
- + čistota a až studiová věrnost
- + když je vybudíte, vynikající rozlišení
- + na malý objem nečekaný důraz

**ZÁPORY**

- nevypadají zrovna krásně vzhledem ke své ceně
- jsou neuvěřitelně "hladové"

-----